

UN RETRAT ENTRANYABLE DE PERE, DEIXEBLE DE CRIST

per JOSÉ ALDAZÁBAL

En el Nou Testament apareix Pere com el seguidor de Crist que més protagonisme té. Jesús el distingeix amb una amistat i una confiança molt particulars. És una història molt bella d'amistat entre el Mestre i el seu deixeble. Jesús té paciència amb ell. No l'obliga a cremar etapes. El lloa en moltes ocasions. El corregeix també en moltes, i a vegades durament. El va portant comprensivament cap a una maduració personal de fe, perquè pugui ser un bon guia dels altres.

En Pere hi veiem una barreja de gràcies i de fallades que ens l'apropen i ens el fan instintivament simpàtic.

Rep el nom de *pedra*, *roca* de la comunitat, rep l'encàrrec de confirmar en la fe els seus germans i que sigui el pastor de tots. Però no certament per la seva fortalesa personal, sinó perquè Crist, que és la veritable pedra angular i el Pastor de l'Església, prega per ell.

Quin és el Pere de veritat: el que afirma «tu ets el Messies... tu tens paraules de vida eterna», o el que nega conèixe'l? Tots dos són el Pere veritable, tal com queda retratat en l'evangeli. El qui creu i el qui dubte. El qui estima i el qui traeix. El qui el nega davant la criada i el qui dona testimoniatge d'ell davant el sanedrí i davant Neró.

És el prototipus dels seguidors de Jesús de tots els temps. Personifica la nostra fe i el nostre amor, i alhora les nostres fallades i febleses. Clar-obscur. Com nosaltres.

Nosaltres, des del primer *sí* a Crist fins al moment de la mort, podem imitar Pere en l'expressió de la nostra fe i el nostre amor a Crist Jesús, com a testimoni en el món en què vivim; podem aprendre, de les nostres pròpies fallades, a no posar en nosaltres mateixos la confiança. Potser no serem ni tan solemnes en les afirmacions ni tan covards en les nostres negacions, ni tindrem una missió tan delicada com la que li va tocar a Pere, ni apareixerem els primers a la llista ni ens constituïrem en portaveus de ningú. Però en la nostra respectiva vocació ens podem veure reflectits en els defectes de Pere, i també —tant de bo— en la seva fe i en el seu amor.

Molts cops haurem de cridar, com Pere, «Senyor, salva'm!». Però en altres moments ens alegrarem en la professió de la nostra fe: «Tu ets el Messies, el Fill de Déu... Tu tens paraules de vida eterna».

Nosaltres, que estimem Jesús tot i la nostra feblesa, que som creients i pecadors alhora, com Pere, podem continuar dient-li, amb afecte i simpatia, a aquest pescador de Betsaida, seguidor i apòstol de Jesucrist, primer papa de l'Església, el «tu es Petrus»: la seva fe, el seu entusiasme, el seu amor, juntament amb els seus defectes, són una nota d'esperança per a la comunitat cristiana que peregrina al llarg dels segles en el seguiment de Jesús.

Bon patronatge el de sant Pere per als qui intentem seguir com ell el camí de Jesús.